

LIITE 1

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
Elintarvike- ja terveysosasto

MUISTIO
15.11.2012

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI SIKOJEN SUOJELUSTA

1. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Sikojen suojelusta ehdotetaan säädettäväksi valtioneuvoston asetuksella. Ehdotuksen tavoitteena on muuttaa sikojen suojelusta annettua asetusta siten, että se turvaisi nykyistä paremmin sikojen hyvinvoinnin. Sikojen suojelua koskevan asetuksen säädöstaso muutettaisiin samalla siten, että se vastaa perustuslaissa asetettuja vaatimuksia.

Sikojen hyvinvointia edistävät muutokset koskisivat sikojen pidolle asetettavia tilavaatimuksia ja karsinoiden lattiarakenteille asetettavia vaatimuksia. Lisäksi sikojen pitopaikassa vaadittaisiin tietty määrä sairaskarsinatilaa sekä luonnonvaloa kaikissa pitopaikan osastoissa. Porsiville emakoille ja ensikoille olisi annettava pesäntekomateriaalia käytetystä lannanpoistojärjestelmästä riippumatta. Esitetyille muutoksille on asetettu toiminnassa oleville sikaloille siirtymäajat, jotta tuottajien olisi taloudellisesti mahdollista sopeutua muutoksiin.

Muun muassa korkein hallinto-oikeus on kiinnittänyt oikeuskäytännössään huomiota siihen, että eläinsuojeluasetuksen 49 §:n nojalla annettujen maa- ja metsätalousministeriön päätösten (nykyisin asetuksia) velvoittavuus on nykyisellään epäselvä väärästä säädöstasosta johtuen. Ehdotetulla asetuksella kumottaisiin eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 17 § sekä maa- ja metsätalousministeriön asetus sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista (958/2002, määräyskokoelman nro 14/EEO/2002). Kumottavien säännösten sisältö siirrettäisiin ehdotettavaan valtioneuvoston asetukseen.

2. Nykytila

2.1 EU-lainsäädäntö sikojen suojelusta

Neuvoston direktiivissä 98/58/EY tuotantoeläinten suojelusta vahvistetaan tuotantoeläinten suojelun vähimmäisvaatimukset. Direktiivin 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on annettava säännökset, joiden nojalla eläinten omistajien tai pitäjien on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet eläintensä hyvinvoinnin takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että eläimille ei aiheuteta tarpeetonta kipua, kärsimystä tai vahinkoa. Direktiivin 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että olosuhteet, joissa eläimiä kasvatetaan ja pidetään, ovat direktiivin liitteessä annettujen säännösten mukaiset, ottaen huomioon eläinlajit ja niiden kehittyneisyyden asteen, mukautumiskyvyn ja kesyyntymisen sekä saadun kokemuksen ja tieteellisen tiedon mukaisesti niiden fysiologiset ja etologiset tarpeet.

Neuvoston direktiivissä 2008/120/EY sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista vahvistetaan kasvatukseen ja lihotukseen tarkoitettujen sikojen suojelun vähimmäisvaatimukset. Direktiivissä on säädetty muun muassa sikojen pitopaikalle asetettavista vaatimuksista, sikojen hoidosta ja sikojen pidolle asetettavista tilavaatimuksista.

Tuotantoeläinten suojelua koskevassa Euroopan neuvoston eurooppalaisessa yleissopimuksessa (jäljempänä tuotantoeläinsopimus) on sovittu tuotantoeläinten suojelun yleisistä periaatteista. Suomi

on saattanut sopimuksen voimaan asetuksella tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta (458/92, SopS 47/1992). Tuotantoeläinsopimuksessa sovitut yleiset periaatteet on sisällytetty neuvoston direktiiviin 98/58/EY tuotantoeläinten suojelusta. Tuotantoeläinsopimuksen nojalla on asetettu pysyvä toimikunta, joka on antanut useita eläinlajikohtaisia suosituksia sopimuksessa sovittujen yleisten periaatteiden toteuttamiseksi käytännössä. Tällainen suositus on annettu myös sioista 2. päivänä joulukuuta 2004. EU on yhtenä sopimusosapuolena tuotantoeläinsopimuksessa, joten sopimuksen nojalla annetut suositukset ovat osa EU:ssa sovellettavaa eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä.

2.2 Kansallinen lainsäädäntö sikojen suojelusta

Eläinsuojelulaissa (247/1996) säädetään eläinten suojelusta kärsimykseltä, kivulta ja tuskalta. Laissa on säädetty muun muassa eläintenpidon yleisistä periaatteista, eläinten pitopaikasta, hoidosta ja kohtelusta sekä eläimille suoritettavista toimenpiteistä.

Tarkempia säännöksiä eläinten pitopaikasta, hoidosta, kohtelusta ja käsittelystä on annettu eläinsuojeluasetuksella (396/1996, valtioneuvoston asetus). Asetuksen 17 §:ssä on säädetty sikoja koskevista erityisistä määräyksistä. Pykälän 1 momentin mukaan sikaa ei saa pitää kytkyeellä paikalleen kytkettynä. Pykälän 2 momentissa säädetään sikojen pitämisestä ryhmässä. Sen mukaan sikoja on pidettävä ryhmässä, jollei ryhmästä erottamiseen ole eläinlääketieteellistä tai eläinten vihamieliseen käyttäytymiseen liittyvää syytä. Syyn poistuttua sika on sijoitettava takaisin ryhmään. Emakkoa ja ensikkoa saadaan kuitenkin pitää erillään ryhmästä aikana, joka alkaa viikkoa ennen odotettua porsimista ja päättyy neljän viikon kuluttua porsimista seuraavasta astutuksesta tai siemennyksestä, joka johtaa tiineyteen. Karjua saadaan pitää yksittäiskarsinassa, jossa se voi kääntyä ympäri. Pykälän 3 momentin mukaan 2 momentissa mainitusta eläinlääketieteellisestä tai eläinten vihamieliseen käyttäytymiseen liittyvästä syystä ryhmästä erotetun sian on voitava kääntyä yksittäiskarsinassaan helposti ympäri, ellei eläinlääketieteellisestä syystä muuta johdu.

Sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvuatuksista on lisäksi säädetty maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 14/EEO/2002. Asetuksessa on säädetty muun muassa sikojen pitopaikalle asetettavista yleisistä vaatimuksista, sikojen hoidosta ja niiden pidolle asetetuista tilavaatimuksista.

3. Keskeiset tavoitteet

Ehdotuksen tavoitteena on muuttaa sikojen suojelusta annettua asetusta siten, että se turvaisi nykyistä paremmin sikojen hyvinvoinnin. Ehdotetuilla muutoksilla lisättäisiin ryhmäkarsinassa pidettävien emakoiden ja ensikoiden sekä vieroitettujen porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen käytettävissä olevaa esteetöntä lattia-alaa. Lattia-alan lisäämisellä pyritäisiin edistämään sikojen mahdollisuuksia lajinomaisten käyttäytymistarpeiden toteuttamiseen ja ehkäisemään ahtaudesta aiheutuvia hyvinvointiongelmia, kuten hännänpurentaa. Karsinoiden lattian rakennetta koskevilla muutoksilla estettäisiin kokoritolattioiden käyttäminen sioilla. Kiinteäpohjaisen lattia-alan lisääminen mahdollistaisi runsaamman pesänrakennus- tai tonkimismateriaalin käytön ja kuivikkeiden käytön sekä kiinteän makuualueen sioille.

Kokoritolattioiden kiellon tavoitteena olisi vähentää riskiä esimerkiksi hännänpurennalle, lapapaiseille ja jalkaongelmille. Riittävällä sairaskarsinatilalla pyritäisiin varmistamaan sairaiden ja vahingoittuneiden sikojen tehokas hoito ja vähentämään sikojen lopetus- ja poistotarvetta. Vaatimuksella luonnonvalosta kaikissa sikalan osastoissa pyritäisiin edistämään sikojen vastustuskykyä, vuorokausirytmien ylläpitoa ja luonnonvalo toimii myös sikojen virikkeenä. Sillä parannettaisiin myös sikalan työviihtyvyyttä.

Pesäntekomateriaalin antaminen porsivalle emakolle ja ensikolle lannanpoistojärjestelmästä riippumatta mahdollistaisi emakoiden ja ensikoiden lajinomaisen pesänrakennuskäyttäytymisen.

Pesäntekomateriaalin käyttö lyhentäisi porsimisaikaa ja vähentää porsaskuolleisuutta porsimisen yhteydessä.

Ehdotuksen tavoitteena olisi myös muuttaa sikojen suojelua koskevan säädöksen säädöstaso siten, että se vastaa perustuslaissa asetettuja vaatimuksia. Ehdotettavalla asetuksella kumottaisiin maa- ja metsätalousministeriön asetus sikojen pidolle asetetuista eläinsuojeluvaatimuksista, joka on annettu eläinsuojeluasetuksen 49 §:n nojalla. Eläinsuojeluasetuksen 49 §:n mukaan asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä eläinsuojeluasetuksen säännöksistä, jotka koskevat eläinten pitopaikkaa, ulkokasvatusta, eläinten hoitoa, eläinten kohtelua ja käsittelyä, eläinten kytkemistä, eläimille suoritettavia toimenpiteitä, eläinjalostusta, ammattimaista tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvaa seura- ja harrastuseläinten pitoa, eläinten lopettamista, teurastusta ja sitä edeltäviä toimenpiteitä suorittavien henkilöiden pätevyyttä, teurastamon ja teurastuspaikan eläinten käsittelytiloja sekä teurastusta ja siihen liittyviä toimenpiteitä. Eläinsuojeluasetus on puolestaan annettu eläinsuojelulain 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla.

Eläinsuojelulain edellä olevissa säännöksissä ei kuitenkaan ole säädetty asetuksenantajan oikeudesta siirtää sille lailla osoitettua asetuksenantovaltaa edelleen, kuten eläinsuojeluasetuksen 49 §:ssä on tehty. Korkein hallinto-oikeus onkin eräissä ratkaisuisaan (KHO 22.1.2009 taltio 152 ja KHO 20.3.2009 taltio 683) todennut kyseisen valtuutuksen olevan puutteellinen ministeriön asetusten ja päätösten antamiseksi. Tämän johdosta korkein hallinto-oikeus on soveltanut eläinsuojeluasetuksen 49 §:n nojalla annetuissa ministeriön päätöksissä asetettuja vaatimuksia vain selvityksenä sen sijaan, että niitä olisi sovellettu sitovina säännöksinä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista perustuessa puutteellisiin valtuutussäännöksiin sen velvoittavuus on myös jossain määrin epäselvää. Sikojen suojelua koskevien säännösten säädöstaso tulee muuttamaan siten, että sikojen suojelusta säädetään suoraan eläinsuojelulain 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla.

4. Ehdotuksen vaikutukset

Asetus sisältää eläinsuojeluasetuksen 17 §:ssä sekä nykyisessä maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista säädetty vaatimukset, joten niiden osalta asetuksella ei ole taloudellisia, yhteiskunnallisia, ympäristö- tai viranomaisten toimintaan vaikuttavia vaikutuksia. Tämän lisäksi asetukseen on tehty muutoksia muun muassa karsinoiden lattiarakenteisiin ja sikojen pidolle asetettaviin tilavaatimukseen liittyen. Näiden uusien vaatimusten taloudellisista vaikutuksista on teetetty selvitys MTT Taloustutkimuksella vuonna 2010.

Ilman siirtymäaikaa kiinteäpohjaisen lattian osuuden lisäys karsinoihin aiheuttaa 2,7 miljoonan euron vuotuiset lisäkustannukset sianlihantuotantoon. Vastaavat luvut vuositasolla muille ehdotetuille vaatimuksille ovat: karsinan koon muutos 2-2,5 miljoonaa euroa, sairaskarsinavaatimus 1,7 miljoonaa euroa, luonnonvalovaatimus 0,4 miljoonaa euroa sekä pesäntekomateriaalin edellyttäminen 0,2 miljoonaa euroa. Suurin osa kustannuksista liittyy karsinan koon ja lattian rakenteen muuttamiseen.

Sianlihantuotannon vuotuiset lisäkustannukset ovat yhteensä 6,5 miljoonaa euroa. Jos vaatimuksille asetetaan 10 vuoden siirtymäaika, vuotuiset kustannukset vähenevät 3,2 miljoonaan euroon. Mikäli siirtymäaika on 15 vuotta vuotuiset kustannukset laskevat 2,3 miljoonaan euroon MTT:n selvityksen mukaan.

5. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä. Asetusluonnokseen on pyydetty lausuntoa 24 taholta. Lausunnon ovat antaneet maa- ja metsätalousministeriön maatalousosasto, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Lounais-Suomen aluehallintovirasto, Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto Evira, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus MTT, Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisen tiedekunta, Eläinten hyvinvointikeskus, tuottajat Hannu ja Henrik Ala-Haavisto, Elintarviketeollisuusliitto ry, Eläinsuojeluliitto Animalia, Kuluttajaliitto-Konsumentförbundet ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, ProAgria Keskusten Liitto, Päivittäistavarakauppa ry, Suomen Eläinlääkäriliitto ry, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto, Suomen Sikayrittäjät ry, Suomen Soveltavan Etologian Seura ry ja Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf.

Useat tahot pitivät ehdotettuja muutoksia nykyiseen lainsäädäntöön myönteisinä sikojen hyvinvoinnin kannalta. Elinkeinon ja tuottajien edustajat pitivät ehdotettuja siirtymäaikoja liian lyhyinä, jotta ehdotettujen muutosten aiheuttamat taloudelliset investoinnit olisivat mahdollisia käytännössä toteuttaa. Toisaalta suurin osa lausunnonantajista piti esitettyjä siirtymäaikoja joko riittävinä tai liian pitkinä sikojen hyvinvoinnin kannalta, minkä vuoksi siirtymäaikoja ei muutettu.

Useat tahot ehdottivat muutoksia vieroitettujen porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen tilavaatimuksiin, koska ehdotettu taulukko ei vastannut heidän mukaansa erityisesti vieroitettujen porsaiden sekä lihasikojen osalta nykyisiä käytäntöjä ja rajoittaa merkittävästi tuottajien mahdollisuuksia kasvattaa sikoja taloudellisesti kestäväällä tavalla. Vieroitettujen porsaiden alinta painoluokkaa on nostettu sekä lihasikojen tilavaatimuksia lievennettiin ylemmissä painoluokissa vastaamaan paremmin lihasikojen kasvatuksen nykykäytäntöjä.

Useat tahot esittivät, että emakon kääntymisen estävän porsitushäkin käyttö tulisi kieltää kokonaan tai sallia sen käyttö vain 2-3 päivänä porsimisen jälkeen. Porsitushäkin käytöstä luopumisesta teetetään erillinen selvitys kevään 2013 aikana. Lisäksi useat lausunnonantajat ehdottivat ilman kivunlievitystä ja/tai nukutusta tapahtuvan karjuporsaiden kastraation kieltämistä. Maa- ja metsätalousministeriö rahoittaa parhaillaan kastraation vaihtoehtoja selvittävää tutkimushanketta. Tutkimuksen valmistuttua karjuporsaiden kastraation vaihtoehtoja harkitaan uudelleen.

Lausunnoissa esitetyt huomautukset on otettu mahdollisuuksien mukaan huomioon ehdotusta viimeisteltäessä. Lausunnoista on laadittu yhteenveto maa- ja metsätalousministeriössä.

6. Yksityiskohtaiset perustelut

6.1 Valtuutussäännös

Asetus annetaan eläinsuojelulain 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla. Eläinsuojelulain 4 §:n 2 momentin mukaan asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen pitopaikalle asetettavista vaatimuksista. Lain 5 §:n 2 momentin mukaan asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen hoidolle asetettavista vaatimuksista. Lain 6 §:n 2 momentin mukaan asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen kohtelulle asetettavista vaatimuksista.

6.2 Perustelut pykälittäin

1 § Soveltamisala

Asetuksessa säädetään eläinsuojelusta kesysikojen (*Sus scrofa domestica*) pidossa. Sikojen pidossa on noudatettava myös, mitä siitä säädetään erikseen eläinsuojeluasetuksessa.

2 § Määritelmät

Pykälässä säädetään sikojen suojelusta annetussa asetuksessa käytetyistä määritelmistä. Asetuksessa tarkoitetaan *karjulla* siitokseen tarkoitettua sukukypsää urossikaa, *ensikolla* sukukypsää naarassikaa astutuksesta tai siemennyksestä ensimmäiseen porsimiseen, *emakolla* naarassikaa ensimmäisen

porsimisen yhteydessä ja sen jälkeen, *porsivalla emakolla* naarassikaa tiineyden loppuvaiheesta porsaiden vieroitukseen, *joutilaalla emakolla* emakkoa porsaiden vieroituksesta sitä seuraavan tiineyden loppuvaiheeseen, *pikkuporsaalla* porsasta syntymästä vieroitukseen, *vieroitetulla porsaalla* porsasta vieroituksesta kymmenen viikon ikään, *kasvatussialla* sikaa kymmenen viikon iästä siitoskäytön alkamiseen ja *lihasialla* sikaa kymmenen viikon iästä teurastukseen.

3 § Sikojen ryhmäkasvatusvaatimus

Pykälässä säädetään sikojen ryhmäkasvatukselle asetettavista vaatimuksista. Pykälän 1 momentin mukaan sikoja on pidettävä ryhmässä, ellei ryhmästä erottamiseen ole eläinlääketieteellistä tai eläinten vihamieliseen käyttäytymiseen liittyvää syytä. Syyn poistuttua eläin on sijoitettava takaisin ryhmään.

Pykälän 2 momentissa säädetään, että emakkoa tai ensikkoa saadaan kuitenkin pitää erillään ryhmästä ajan, joka alkaa viikkoa ennen odotettua porsimista ja päättyy neljän viikon kuluttua porsimista seuraavasta astutuksesta tai siemennyksestä, joka johtaa tiineyteen. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä asetettu vaatimus.

Pykälän 3 momentin mukaan karjua saadaan pitää yksittäiskarsinassa, jossa se voi kääntyä ympäri. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun A kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimus siitä, että karjun on voitava kääntyä ympäri karsinassaan.

Pykälän 4 momentin mukaan ryhmästä eläinlääketieteellisestä tai eläinten vihamielisen käyttäytymisen vuoksi erotetun sian on voitava kääntyä yksittäiskarsinassaan helposti ympäri, jollei eläinlääketieteellisestä syystä muuta johdu. Edellä mainituilla säännöksillä pannaan täytäntöön tuotantoeläinsopimuksen nojalla asetetun pysyvän toimikunnan sikoja koskevan suosituksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä asetettu vaatimus sikojen sosiaalisen käyttäytymisen mahdollistamisesta sekä direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 8 kohdassa asetetut vaatimukset.

Pykälän 5 momentin mukaan sikaa ei saa pitää kytkyeellä paikalleen kytkettynä. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 3 kohdassa asetettu kielto emakoiden ja nuorten emakoiden kytkettynä pitämisestä.

4 § Pitopaikan yleiset vaatimukset

Pykälässä säädetään sikojen pitopaikalle asetettavista yleisistä vaatimuksista. Pykälän 1 momentin mukaan sikojen pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja karsinoiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Rakenteiden pintakäsittelyyn ei saa käyttää sellaisia aineita, jotka voivat aiheuttaa sialle myrkytyksen. Momentti vastaa direktiivin 98/58/EY liitteen 8 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 2 momentissa säädetään sikojen pitopaikan rakenteiden ja laitteiden kunnossapidosta siten, että ne eivät vahingoita eläintä eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia. Sikojen kulkukäytävien ja oviaukkojen on oltava sellaisia, että ne eivät rajoita eläimen esteetöntä liikkumista ja että eläinten vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 98/58/EY liitteen 9 kohdassa asetettu vaatimus eläinsuojien ja niissä olevien eläinten kiinnittämiseen tarkoitettujen varusteiden rakentamisesta ja kunnossapidosta.

Pykälän 3 momentin mukaan sikojen on pitopaikassaan voitava nähdä muita sikoja ja niillä on oltava mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen. Emakoita ja ensikoita voidaan kuitenkin viikkoa ennen porsimista ja porsimisen ajan pitää siten, että niillä ei ole näköyhteyttä muihin sikoihin. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 3 kohdan kolmatta luetelmakohtaa.

Pykälän 4 momentin mukaan eläinsuojat, karsinat, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja desinfioitava tarvittaessa. Eläinsuojassa on huolehdittava haittaeläinten torjunnasta. Säännöksillä pyritään varmistamaan eläinten hyvinvoinnin kannalta riittävä hygieniataso sikojen pitopaikoissa. Momentin mukaan sialla on oltava pitopaikassaan erillinen makuu-, ruokinta- ja ulostamisalue.

Sikojen makuualueen on oltava puhdas, kuiva, lämpötilaltaan sioille sopiva ja tarvittaessa asianmukaisesti viemäröity. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa sikojen makuualueelle asetetut vaatimukset.

Pykälän 5 momentissa säädetään pitopaikassa sairaskarsinoille varattavasta tilasta. Sen mukaan sikojen pitopaikassa on sairasta, vahingoittunutta tai muusta syystä toisista sioista erotettua sikaa varten oltava tilaa vähintään viisi prosenttia sikojen pitopaikan kokonaiseläinmäärän tilantarpeesta. Säännös on uusi. Sillä tarkennetaan sikojen osalta eläinsuojeluasetuksen 11 §:ssä säädettyä vaatimusta sijoittaa sairas tai vahingoittunut eläin tarvittaessa asianmukaiseen tilaan erilleen muista eläimistä. Säännöksellä pannaan täytäntöön tuotantoeläinsopimuksen nojalla asetetun pysyvän toimikunnan sikoja koskevan suosituksen 11 artiklan 8 kohdassa asetettu vaatimus.

Pykälän 6 momentissa säädetään hätätilanteisiin varautumisesta. Sen mukaan eläinten hoitajalla on oltava käytettävissään tarvittavaa pelastus- ja palontorjuntavälineistöä. Siat on hätätilanteessa voitava poistaa nopeasti eläintiloista. Säännöksen tarkoituksena on edistää varautumista hätätilanteisiin ja varmistaa eläinten hyvinvointi myös hätätilanteiden aikana.

5 § Lattia

Pykälässä säädetään eläinsuojan lattialle asetettavista vaatimuksista. Pykälän 1 momentin mukaan eläinsuojan lattian on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Lattian on oltava sopiva siinä pidettävien sikojen koko ja paino huomioon ottaen. Ellei lattialla käytetä kuivikkeita, on sen oltava luja, vakaa ja tasainen. Sikojen makuualue on tarvittaessa kuivitettava. Säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 5 kohdassa lattialle ja 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa makuualueelle asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 2 momentin mukaan lattian on oltava sellainen, etteivät sikojen sorkat tartu siihen kiinni tai vahingoitu muuten. Ryhmäkarsinan betonisen rakolattian on lisäksi oltava asetuksen liitteen 1 kohdan mukainen. Liitteessä 1 on täsmennetty rakolattian rakojen ja palkkien mitoitusvaatimuksia. Liitteen mukaan betonisen rakolattian mitoituksessa sallitaan eurooppalaisen standardin EN 12737:2004+A1:2007 mukaiset mittapoikkeamat, jotka ovat 2-3 millimetriä sian koosta riippuen. Sikojen suojelua koskeva direktiivi ei tätä tunne, vaan direktiivissä sallitut palkkien ja rakojen leveydet on ilmoitettu millimetrin tarkkuudella. Tämä aiheuttaisi ongelmia suomalaisissa sikaloissa, kun betonisia rakolattioita koskeva siirtymäaika päättyy ensi vuoden alussa. Vastaava tulkinta on tehty muissakin jäsenmaissa kuten esimerkiksi Ruotsissa. Lisäksi komissio on tietoinen kyseessä olevasta standardista. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ryhmässä kasvatettavien sikojen betoniselle rakolattialle asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 3 momentin mukaan vieroitettujen porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen ryhmäkarsinan on oltava asetuksen liitteen 2 kohdan mukainen. Liitteen 2 kohdassa on esitetty ryhmäkarsinan esteettömälle lattia-alalle asetettavat vähimmäisvaatimukset. Säännöksellä suurennetaan porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen ryhmäkarsinalle nykyisin asetettuja esteettömän lattia-alan vaatimuksia. Muutoksen tarkoituksena on parantaa vieroitettujen porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen hyvinvointia edistämällä niiden mahdollisuuksia toteuttaa lajinmukaisia käyttäytymistarpeitaan kuten tilan jakamista ruokailu-, lepo- ja ulostusalueisiin. Lisäksi lisätila vähentää tilan ahtauteen liittyviä yhteenottoja sikojen välillä. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetut vaatimukset.

Asetuksen liitteen 2 kohdassa säädetään myös vieroitettujen porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen ryhmäkarsinan lattia-alan rakenteesta siten, että lattia-alasta vähintään kaksi kolmasosaa on oltava kiinteäpohjaista lattiaa tai sellaista rakolattiaa, ritilälattiaa tai muulla tavoin rei'itettyä lattiaa, johon viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus on enintään 10 prosenttia pinta-alasta. Säännös on uusi. Käytännössä säännös estää kokoritilälattioiden käytön porsaiden, lihasikojen ja kasvatussikojen ryhmäkarsinoissa.

Kiinteäpohjaista lattia-alaa lisäämällä sioille voidaan tarjota kiinteäpohjainen makuualue. Kiinteäpohjaisen lattia-alan lisääminen mahdollistaa myös nykyistä paremmin kuivikkeen käytön karsinassa. Kuivike toimii sioilla myös erittäin hyvänä 13 §:n 3 momentin mukaisena tonkimismateriaalina. Muutokset vähentävät riskiä esimerkiksi hännänpurennalle sekä sikojen lapapaiseille ja jalkaongelmille.

Pykälän 4 momentin mukaan astutuskarsinan on oltava kiinteäpohjainen ja sopivasti kuivitettu. Säännöksellä pyritään varmistamaan astutuskarsinan turvallisuus karjulle ja emakoille tai ensikoille.

6 § Eläinsuojan olosuhteet

Pykälässä säädetään eläinsuojan olosuhteista, kuten ilmanvaihdosta, lämpötilasta ja melusta. Pykälän 1 momentin mukaan eläinsuojan ilmanvaihdon ja lämpötilan on oltava sopiva eläinsuojassa pidettäville eläimille. Momentti vastaa direktiivin 98/58/EY liitteen 10 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 2 momentissa säädetään varautumisesta koneellisen ilmanvaihtojärjestelmän häiriöihin. Eläinsuojassa on oltava mahdollisuus eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaihdon järjestämiseen myös koneellisen ilmanvaihtojärjestelmän häiriöiden aikana. Koneellisessa ilmanvaihtojärjestelmässä on tällöin oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen toimintahäiriön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on myös testattava säännöllisesti. Säännökset vastaavat direktiivin 98/58/EY liitteen 13 kohdan toisessa alakohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 3 momentin mukaan sikojen pitopaikassa on oltava voimakkuudeltaan vähintään 40 luksin valaistus vähintään 8 tunnin ajan päivässä. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 2 kohtaa. Lisäksi säädetään, että kaikissa sikojen pitopaikan osastoissa on oltava myös luonnonvalo. Luonnonvalo voi tulla osastoon myös välillisesti esimerkiksi sisäseinässä olevan ikkunan kautta. Vaatimus luonnonvalosta on uusi. Säännöksellä pannaan täytäntöön tuotantoeläinsopimuksen nojalla asetetun pysyvän toimikunnan sikoja koskevan suosituksen 20 artiklan 1 kohdassa annettu suositus. Pykälän 3 momentin mukaan sikoja ei saa jatkuvasti altistaa melulle, joka ylittää 65 desibeliä. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 1 kohdan vaatimus.

7 § Laitteet ja välineet

Pykälässä säädetään sikojen pitoon tarkoitetuista laitteista ja välineistä. Pykälän 1 momentin mukaan laitteet ja välineet sekä ruokinta-astiat ja -kaukalot eivät saa aiheuttaa sioille vahingoittumisen vaaraa. Ruokinta-astioiden ja kaukaloiden on oltava kaikkien eläinten ulottuvilla.

Pykälän 2 momentissa säädetään juoma-astioiden, kaukaloiden ja juottolaitteiden riittävydestä, sijoittamisesta ja puhtaanapidosta.

Pykälän 3 momentin mukaan siat on totutettava automaattisten juotto- ja ruokintalaitteiden käyttämiseen. Pykälän 1-3 momentin säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 98/58/EY liitteen 14, 16 ja 17 kohdissa ruokinta- ja juottolaitteille asetettuja vaatimuksia.

8 § Emakoiden ja ensikoiden yksittäishäkin lattia

Pykälässä säädetään tiineytettävien emakoiden ja ensikoiden yksittäishäkkien lattian rakenteesta. Sen mukaan tiineytettävien emakoiden ja ensikoiden yksittäishäkkien lattia-alasta vähintään puolet on oltava kiinteäpohjaista lattiaa tai sellaista rakolattiaa, ritilälattiaa tai muulla tavoin rei'itettyä lattiaa, johon viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus on enintään 10 prosenttia pinta-alasta. Säännös on uusi.

Säännöksellä estetään kokoritilälattioiden käyttö emakoiden ja ensikoiden yksittäishäkeissä. Kiinteäpohjaisen lattia-alan vaatimus mahdollistaa 13 § 3 momentin mukaisena materiaalin käytön, jotta siat voivat toteuttaa luontaista, ruuanhakukäyttäytymiseen liittyvää tonkimis- ja tutkimistarvettaan. Sillä ehkäistään myös emakoiden ja ensikoiden jalkaongelmia.

9 § Porsituskarsina ja porsitushäkki

Pykälän 1 momentissa säädetään porsituskarsinan ja – häkin rakenteesta ja tilavaatimuksista. Säännökset vastaavat direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun B kohdan 4 ja 5 alakohdassa sekä C kohdan 2 alakohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 2 momentissa säädetään porsituskarsinan lattialle asetettavista vaatimuksista. Porsituskarsinan pinta-alasta vähintään puolet on oltava kiinteäpohjaista lattiaa tai sellaista rakolattiaa, ritilälattiaa tai muulla tavoin rei'itettyä lattiaa, johon viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus on enintään 10 prosenttia pinta-alasta.

Säännös on uusi ja sen tarkoituksena on varmistaa, että porsituskarsinassa on riittävästi kiinteäpohjaista lattia-alaa. Kiinteäpohjainen lattia mahdollistaa runsaamman kuivikkeiden ja 13 §:n 3 momentin mukaisen tonkimismateriaalin käytön porsituskarsinassa. Riittävä kuivikkeiden käyttö ennaltaehkäisee muun muassa pikkuporsaiden ihovaurioiden syntymistä. Lisäksi kiinteäpohjainen lattia-alavaatimus helpottaa pesänrakennusmateriaalin antamista yksittäishäkeissä pidettäville emakoille ja ensikoille. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun C kohdan 1 alakohtaa.

Pykälän 3 momentissa säädetään pikkuporsaiden makuualueelle asetettavista vaatimuksista.

Pykälän 4 momentin mukaan pikkuporsaille on tarvittaessa oltava asianmukainen lämmitin. Säännöksellä pyritään turvaamaan pikkuporsaiden hyvinvointi turvaamalla niille riittävä ympäristön lämpötila.

10 § Emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsina

Pykälässä säädetään emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinalle asetettavista tila- ja rakennevaatimuksista. Pykälän 1 momentin mukaan ryhmäkarsinassa on oltava emakkoa kohden vähintään 2,25 neliometriä ja ensikkoa kohden vähintään 1,64 neliometriä esteettöntä lattian kokonaispinta-alaa. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vapaalle kokonaislattia-alalle asetetut vaatimukset.

Pykälän 1 momentissa säädetään myös emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinan lattialle asetettavista vaatimuksista. Sen mukaan esteettömästä lattian kokonaispinta-alasta vähintään 1,3 neliometriä emakkoa ja vähintään 0,95 neliometriä ensikkoa kohden on oltava yhtenäistä kiinteäpohjaista lattiaa tai sellaista rakolattiaa, ritilälattiaa tai muulla tavoin rei'itettyä lattiaa, johon viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus on enintään 10 prosenttia pinta-alasta. Säännös poikkeaa nykyisestä vaatimuksesta siten, että nykyisin viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus saa olla enintään 15 prosenttia pinta-alasta.

Käytännössä muutoksella pyritään vähentämään ritilälattian käyttöä emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinassa. Muutoksella pyritään lisäämään emakoiden ja ensikoiden kiinteäpohjaista makuualuealaa sekä mahdollistetaan runsaampi kuivikkeen ja tonkimismateriaalin käyttö karsinoissa. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa asetetut vaatimukset.

Pykälän 2 momentissa säädetään, että ryhmäkarsinan esteettömään lattian kokonaispinta-alaan ei lasketa mukaan emakoiden ja ensikoiden ruokinta- tai makuuhäkkien alla olevaa tilaa. Esteettömän lattian kokonaispinta-alan laskutapaa tarkentava vaatimus on uusi. Sillä ei kuitenkaan muuteta nykyisin esteettömän lattian kokonaispinta-alan laskemisessa noudatettua käytäntöä. Esteettömään lattia-alaan ei lasketa nykyään ruokintakaukaloiden tai -laitteiden eikä muiden laitteiden tai esteiden alla olevaa lattia-alaa.

Säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että emakoilla ja ensikoilla on mahdollisuus käyttää ryhmäkarsinan yhteistä lattia-alaa. Yhteisen lattia-alan riittävä määrä antaa mahdollisuuden ryhmän kaikkien emakoiden poistumiseen ruokinta- tai makuuhäkeistä. Ahtaassa tilassa aremmat eläimet eivät uskalla käyttää yhteistä aluetta aggressiivisten yhteenottojen pelosta. Esteettömän tilan

parempi käytettävyys parantaa emakoiden ja ensikoiden mahdollisuuksia toteuttaa lajinmukaisia käyttäytymistarpeitaan kuten tonkimista. Lisäksi suomalaisessa tutkimuksessa on todettu lisääntyneen liikkumismahdollisuuden parantavan emakoiden hedelmällisyyttä.

Pykälän 3 momentissa säädetään poikkeuksista 1 momentissa säädettyihin pinta-alavaatimuksiin, jos eläimiä pidetään alle kuuden tai yli 40 eläimen ryhmissä. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen ja kolmannen virkkeen vaatimuksia.

Pykälän 4 momentissa säädetään emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinan seinämien pituudesta. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY 3 artiklan 4 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen vaatimuksia.

11 § Karjun karsina

Pykälässä säädetään karjun karsinalle asetettavista vaatimuksista. Pykälän 1 momentin mukaan karjulla on oltava käytettävissään vähintään kuusi neliometriä esteetöntä lattia-alaa. Lisäksi uutena vaatimuksena säädetään, että vähintään neljä neliometriä tästä lattia-alasta on oltava kiinteäpohjaista lattiaa tai sellaista rakolattiaa, ritilälattiaa tai muulla tavoin rei'itettyä lattiaa, johon viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuus on enintään 10 prosenttia pinta-alasta. Säännöksellä estetään kokoritilälattioiden käyttö karjujen karsinoissa.

Kiinteäpohjaisen lattia-alan lisääminen mahdollistaa paremmin kuivikkeen ja tonkimismateriaalin käytön sekä kiinteäpohjaisen makuualueen karjulle. Kiinteäpohjaisuus vähentää myös riskiä esimerkiksi jalkaongelmille. Lisäksi säädetään, että karjun on voitava haistaa, kuulla ja nähdä muita sikoja.

Pykälän 2 momentin mukaan astutukseen käytettävän karjun karsinassa esteetöntä lattia-alaa on oltava vähintään 10 neliometriä. Pykälän 1 ja 2 momentin säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun A kohdassa asetetut vaatimukset.

12 § Ulkotarha ja laidun

Pykälässä säädetään sikojen ulkotarhalle ja laitumelle asetettavista vaatimuksista. Eläinsuojasta ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden sekä ulkotarhan ja laitumen aitojen on oltava sioille turvallisia. Aitojen kunnossapidosta on huolehdittava siten, että estetään sikojen vahingoittuminen ja karkaaminen. Sähköistetyt aidat eivät saa aiheuttaa sioille tarpeetonta kärsimystä. Sioilla on tarvittaessa oltava pääsy sopivaan säänsuojaan. Säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 98/58/EY liitteen 12 kohdassa asetetut vaatimukset.

13 § Hyvinvoinnista huolehtiminen

Pykälän 1 ja 2 momenteissa säädetään sikojen terveyden ja hyvinvoinnin tarkastamisesta. Eläinten hyvinvoinnin varmistamiseksi tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota tiineyden loppuvaiheessa, porsimisen aikana, imetysaikana ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Sika on tarvittaessa tarkastettava yksilöllisesti. Myös eläinten sorkat on tarkistettava riittävän usein ja hoidettava tarvittaessa.

Pykälän 3 momentin mukaan sioilla on oltava jatkuvasti saatavilla riittävästi sellaista materiaalia, joka ei vaaranna eläinten terveyttä ja jonka avulla siat voivat toteuttaa lajinomaisia käyttäytymistarpeitaan kuten tonkimista ja tutkimista. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 4 kohdassa asetettua vaatimusta.

14 § Sikaryhmien yhdistäminen

Pykälässä säädetään sikaryhmien yhdistämisestä ja tappeluiden aiheuttamista toimenpiteistä. Säännökset vastaavat direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun D kohdan 1 - 4 alakohtien vaatimuksia.

15 § Sian juotto ja ruokinta

Pykälässä säädetään sikojen juotosta ja ruokinnasta. Pykälän 1 momentissa säädetään sioille annettavan rehun koostumuksesta, sikojen ruokintatiheydestä sekä kuitupitoisen rehun antamisesta joutilaille emakoille ja ensikoille. Säännökset vastaavat direktiivin 98/58/EY liitteen 14 kohdassa, direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 6 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 3 artiklan 7 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 2 momentissa säädetään ryhmässä pidettävien sikojen ruokinnasta. Säännökset vastaavat direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 6 kohdassa ja 3 artiklan 6 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Pykälän 3 ja 4 momenteissa säädetään sikojen juotosta ja juoma-astioiden ja juottolaitteiden puhtaanapidosta. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua ja juomavettä. Lisäksi sikojen ruokintakaukalon on oltava asetuksen liitteen 3 kohdan mukainen, jos sioilla ei ole rehua jatkuvasti saatavilla. Liitteen 3 kohdassa annetaan yksityiskohtaiset määräykset ruokintakaukalon pituudesta sikaa kohden. Säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 98/58/EY liitteen 16 ja 17 kohdassa sekä direktiivin 2008/120/EY liitteen I I luvun 7 kohdassa asetetut vaatimukset.

16 § Emakon ja ensikon hoito

Pykälän 1 momentin mukaan porsivalle emakolle ja ensikolle on annettava viikkoa ennen odotettua porsimista riittävästi sopivaa pesäntekomateriaalia. Nykyisin pesäntekomateriaalia ei tarvitse antaa, jos sikalassa on sellainen lietelantajärjestelmä, jossa pesäntekomateriaalin antamista ei ole teknisesti mahdollista toteuttaa. Pesäntekomateriaalin antaminen tulee siis pakolliseksi käytetyistä lannanpoistojärjestelmästä riippumatta.

Ehdotetulla muutoksella pyritään parantamaan emakoiden ja ensikoiden mahdollisuuksia toteuttaa lajinomaista pesäntekokäyttäytymistä ennen porsimista. Pesäntekomateriaalin antamisella voidaan myös nopeuttaa porsimisia ja vähentää porsaskuolleisuutta porsimisen yhteydessä. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun B kohdan 3 alakohdassa asetettu vaatimus.

Pykälän 2 momentissa säädetään porsimishäkkiin laitettavan emakon puhdistamisesta. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun B kohdan 2 alakohdassa asetettuja vaatimuksia.

17 § Porsaiden vieroitus

Pykälän 1 momentissa säädetään porsaiden vieroitusiästä. Säännös vastaa direktiivin 2008/120/EY liitteen I II luvun C kohdassa asetettuja vaatimuksia. Pykälän 2 momentin mukaan porsaat on totutettava riittävän aikaisin vieroituksen jälkeiseen rehuun.

18 § Voimaantulo

Asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 17 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 910/2002, sekä sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (958/2002).

19 § Siirtymäsäännökset

Pykälän 1 momentissa säädetään sikojen sairaskarsinatilaa, sikojen saatavilla olevaa luonnonvaloa sekä vieroitettujen porsaiden, liha- ja kasvatussikojen karsinatilaa koskeville uusille vaatimuksille viiden vuoden siirtymäaika asetuksen voimaantulosta. Siirtymäaika koskee vain sikaloita, jotka ovat toiminnassa asetuksen voimaan tullessa.

Pykälän 2 momentissa säädetään emakoiden ja ensikoiden yksittäishäkkien, porsituskarsinan, karjun karsinan sekä vieroitettujen porsaiden, liha- ja kasvatussikojen karsinoiden lattiarakennetta koskeville uusille vaatimuksille viidentoista vuoden siirtymäaika. Siirtymäaika koskee vain sikaloita, jotka ovat toiminnassa asetuksen voimaan tullessa.

Pykälän 3 momentissa säädetään tämän asetuksen voimaan tullessa toiminnassa oleville sikaloille emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinoiden lattiaan ja pinta-alaan liittyvä 15 vuoden siirtymäaika. Siirtymäaika koskee ryhmäkarsinan lattian viemäröintiä, joka asettaa viemäröintiä varten tehtyjen aukkojen osuudeksi enintään 10 prosenttia lattiasta, sekä ryhmäkarsinan esteetöntä lattian kokonaispinta-alaa, johon ei lasketa mukaan ruokinta- tai makuuhäkin alla olevaa lattia-alaa.

Pykälän 4 momentin mukaan tämän asetuksen voimaan tullessa toiminnassa olevan sikalan emakoiden ja ensikoiden ryhmäkarsinan esteettömään lattian kokonaispinta-alaan voidaan laskea mukaan ruokinta- tai makuuhäkin alla oleva lattia-ala 15 vuoden siirtymäajan päättymiseen asti.

Pykälän 5 momentin mukaan sellaisiin sikaloihin, joita koskevat 1—4 momentin siirtymäajat, sovelletaan siirtymäaikana tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita asianomaisia eläinsuojeluvaatimuksia. Nämä säännökset sisältyvät tällä asetuksella kumottavaan maa- ja metsätalousministeriön asetukseen sikojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista.

Lisäksi pykälän 5 momentissa säädetään, että asetusta sovelletaan ilman edellä 1—4 momenteissa esitettyjä siirtymäaikoja, jos sikala tai sen osasto peruskorjataan tai rakennetaan kokonaan uusi sikala tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.